

A. MATUTIS

VAIVORYKSTĖ EŽERĄ SEMIA

A. MATUTIS

JAIVORYKŠTĖ EŽERA SEMIA

PIEŠINIAI
IŽEMAITYTĖS

VALSTYBINĖ GROŽINĖS
LITERATŪROS LEIDYKLA

VILNIUS

1 9 5 8

BIJŪNĖLIS ŽALIAS

Raitos ilgas kelias
Tarp plačių arimų.
Bijūnėlis žalias
Prie kelių rymo.

Gintarėliai rieda —
Skalsčios rasos byra,
O bijūno žiedas
Ant vartelių svyra.

Raitos ilgas kelias
Per kalvas, per klonį...
Bijūnėlis žalias,
O žiedai raudoni.

DEBESĖLIŲ TILTAS

Debesėlių baltas tiltas
Tiesiasi viršum Neries.
— Ei, pietų vėjeli šiltas,
Kur plauki tu, kur iries?

— Ko tu baldais ant tiltelio?
Ko lakstai tarp debesų?
— Aš tiesiu šilkinį kelią,
Baltus debesis nešu.

Debesėlių baltas tiltas
Tiesiasi viršum Neries.
Tuoį lėktuvas mano tvirtas
Ten prieš saulę sužėręs.

Ne vėjeliai šnোকštė užė,
Ne audra virš šilo:
Kilo Nemune bangužė,
Į pakrantę kilo.

KUR BĖGO OBELĖLĖ

Ten, kur Nemunas auksinis
Bangeles skalauna,
Mes pakrantėj pasodinom
Obelėlę jauną.

Ankstų rytą saulė kėlė,
Maudės tarp bangelių.
Skleidė tiesė obelėlė
Daug žalių šakelių.

Bėgo bėgo obelėlė
Nuo bangų auksinių,
Šimtą mylių nusikėlė
Už žalių pušynų.

Rado čia žemeį purią
Ir linksma sustojo:
Sužydės prie Kauno jūros
Obelis žalioji.

GENIŲ KALVĖ

Mes neturime priekalo
Replių nei plaktukų,
Tik vis kalam,
Kalam, kalam —
Tuku-tuku-tuku!..

Kirmėlaitės juodagalvės
Eglę graužė, tuko...
Tai darbelio
Buvo kalviams —
Tuku-tuku-tuku!..

Baltas beržas — mūsų plienas,
Snapas — tai plaktukas.
Darbininkai
Mes kiekvienas —
Tuku-tuku-tuku!..

Dirbo triūsė išsijusę
Darbštūs margaspalviai.
Eglynėlis
Ačiū ošia
Žalio miško kalvei.

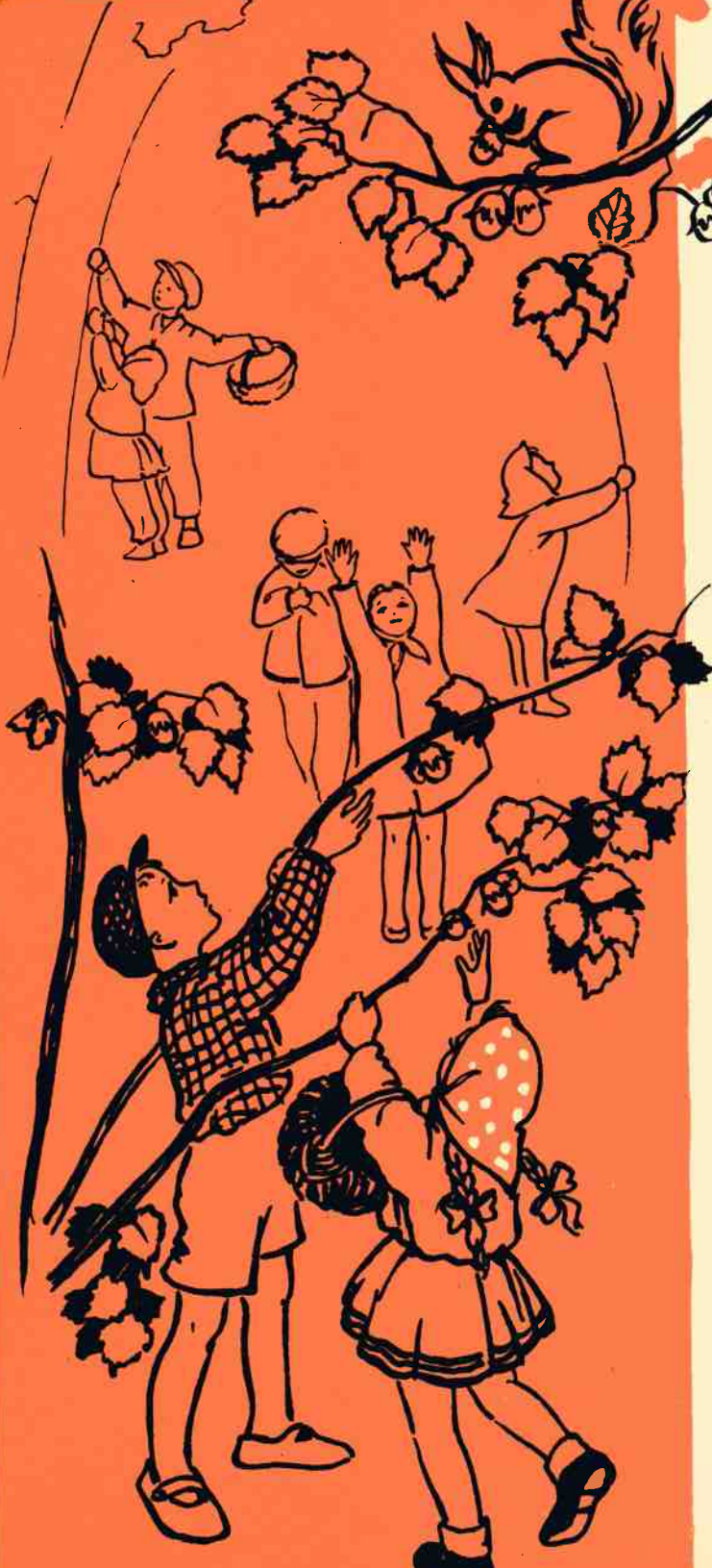
NEMATYTAS BARAVYKAS

— Ei, pavyko, tai pavyko Kur jūs rasit grybą tokį
Šitą rytą: Rudkepurį?
Suradau aš baravyką Nori juokis, nori šoki
Nematytą! Ant kepurės.

Kur jūs rasit tokį grybą
Storakotį?
Eglynėlių teks daugybę
Išieškoti.

— Ei, pavyko, tai pavyko
Šitą rytą:
Suradau aš baravyką
Nematytą!

DAINELĖ APIE RIEŠUTUS

Ant lazdynų, ant aukštų
Kybo kekės riešutų.
Vai-tai-tai,
Vai-tai-tai,
Gintariniai riešutai!

Voverytė riešutaus,
Nė šakytės nenulauš:
— Strykt-pastrukt,
Strykt-pastrukt!..
Reikia ir vaikams palikt.

Dunda užauja miškai,
Renka riešutus vaikai.
Vai-tai-tai,
Vai-tai-tai,
Juos ir klausia riešutai:

— Ar norėsit riešutų
Jūs po metų, po kitų?
— Norim daug,
Daug gerų
Riešutų kaip gintarų.

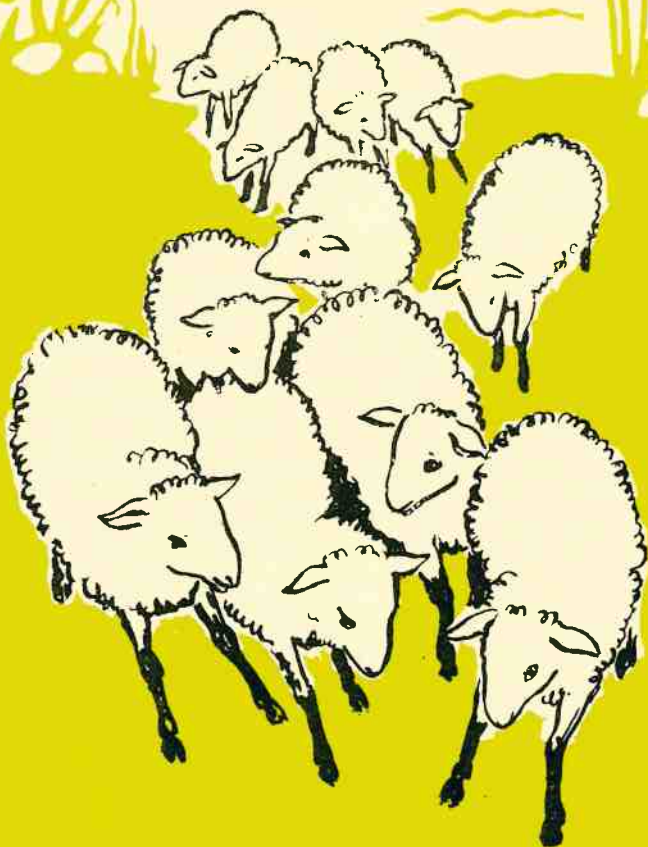
— Lenkit lenkit šakeles,
Rinkit skinkit kekeles!
Vai-ku-kū!
Vai-ku-kū!
Mums nelaužykite šakų!

ZUVYS

Prie namuko
Teka upė,
Ant lieptuko
Vytas tupi.

Meškerytė
Jo ilga,
Kaip katytės
Uodega.

Į plūdele
Žvalgos vis,
Traukia iš vandens
Žuvis...

VEIDRODĖLIS

Supasi upelio
Sidabrinės vilnys.
Strykt-pastrykt avelės
Mano baltavilnės.

Vandenį jos geria
Ir į dugną žiūri,
O dugne pamato
Visą savo būrį.

Trepteli kojelėm,
Šoka, nusigąsta.
Strykt-pastrykt ir bėga
Tekinos į kraštą.

Teka sau upelis,
Mieguliuoja vilnys.
Bijo veidrodelio
Mano baltavilnės.

BERZELIS

Saulutė auksą pažeria
Į bangeles žalias.
Berželis palei ežerą
Sūpuoja šakeles.

— O kam, šakelės žaliosios,
Nulinkot lig vandens?

— Pietų vėjelis keliai —
Šukuos mus ir kedens.

— Kam ošiat šnarat, ilgosios,
Kai prausia jus lietūs?

— Papuošime sužvilgusios
Mes ežero krantus.

Saulutė auksą pažeria
Į bangeles žalias.
Berželis palei ežerą
Dainuoja daineles.

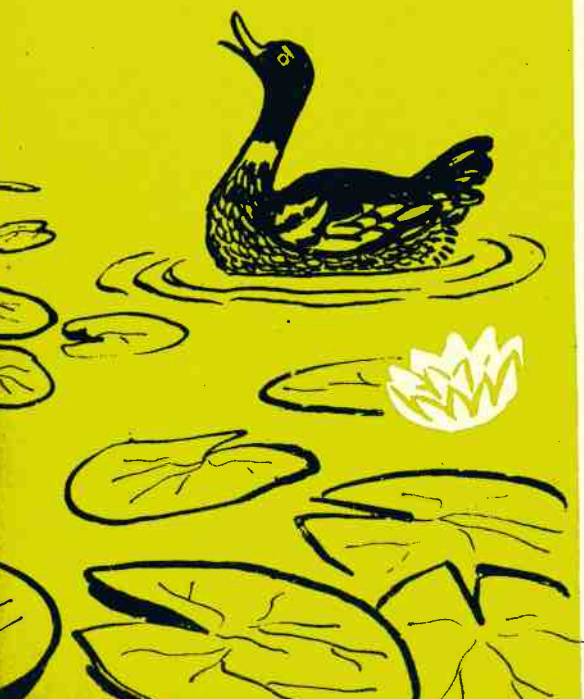
RAIBA ANTELĖ

Supa kaip skiedrėlę
Ją banga tyki.
— Ko, raiba antele,
Ežere kryki?

Gal išdraskė gūžtą
Vanagas lakus?
Gal lietutis plūsta
Raibus ančiukus?

— Ne audra, ne vėjas
Ūkauja ryte:
Lapė sukinėjas
Ežero krante.

Raibuonėliai žvalūs
Ten, paežery.
Grįžkite, sūneliai,
Grįžkit — kry-kry-kry!..

VANDENS LELIJA

Baltais sparnais žuvėdros moja,
Bangas pažadino aušra:
— Pražydo lelija baltoji —
Žydriųjų ežerų dukra!

Išskleidus žiedlapius skaisčiuosius,
Lyg gulgė ji — balta, tyra.
— Sveika būk!.. —
Skaidrios bangos ošia, —
Gražiausia ežero dukra!

KOPŲ ZOLYTĖ

Mane užpylė smėlis
Banga gintarine,
Geltonais akmenėliais
Užbarstė jis mane.

Užpustė lakios kopos
Kaimelį pamarių,
O aš, virš jo iškopus,
Į Baltiją žiūriu.

Linksmi žėruoja jūra
Ir glaudžias prie manęs.
Žalia banguzė gūra
Į smiltis auksines.

SVEIKI!

— Sveika, giria žalioji
Ant Nemuno krantų!
Mane iš tolo moji
Visom šakelėm tu.

Glaudžiuosi prie pušelės,
Atėjus į svečius.
Jos garbanėlės žalios
Man glosto plaukučius.

Berželiai baltmarškiniai
Ištiesia man kasas,
Ir barsto ažuolynai
Sidabrinės rasas.

*

— Sveiki ir ežerėliai —
Brolužiai mylimi,
Ką nešat seserėlei
Sparnuota vilnimi?

— Auksinę žuvį, sese,
Žalių šilkų gijas.
Pabersim tau atnešę
Baltąsias lelijas

Jiems skarele pamoju,
Nubėgu aš greita.
Man glaudžiasi prie kojų
Švelni bangų puta.

— Sveiki, kalmeliai broliai!
Ir jums tiesiu rankas.
Parodykit man toliuos
Sraunias upes, lankas...

Vai, ošia šnara upės,
Giria tyki tyki...
Ir šnibžda mano lūpos:
— Sveiki! Sveiki! Sveiki!

TĖVIŠKĖ PRIE NEMUNO

Tėviškėlę aš turiu,
Nemunu apjuosta.
Su dangum melsvai žydriu
Ir sesutės juosta.

Ten, kur ant kalvų aukštų
Žalios pušys šnara,
Ten, kur mėnuo iš skliautų
Žvaigždeles mums beria...

Ten, lopšely supami,
Plojome rankutėm,
Ten auksiniam židiny
Kibirkštėlę pūtėm.

Saulė ritasi šviesi,
Ritas per pasaulį...
Tėviškėlės languose
Kiekvienam po saulę.

Jos upeliuose srauniuos
Kiekvienam po dangų,
Ir lakšnutė padainuos
Po kiekvienu langu.

Visados mylėsim ją
Kaip žvaigždėlę dailią:
Ten mamytės širdyje
Kiekvienam po meilę...

BAUBAS

Tamsuma namelį gaubia.
Mes pro langą žiūrim.
Vytas sako:
— Valkai, baubas
Būbauja už durų...

Stasė rangosi ant suolo,
Kojeles parietus.
Aš čiumpu už rankos brolių:
— Einam pažiūrėti!

Noriu baubą pamatyti,
Juodą, piktą, niūrų...
Eikime tuojau, brolyti,
Pažiūrėt už durų.

Žibintuvą brolis ima,
Aš velkuos švarkiuką.
Žengiam pro duris į kiemą,
Girdim — vėjas ūkia.

— Kurgi baubas? —
Klausiu brolių.
— Nežinau... —
Jis sako.
Vėjas kaukia, ir iš tolo
Mirga Paukščių Takas.

GRANATA

Aš toli metu granatą,
Dar toliau ją draugė meta.
Čia ne ta
Granata,
Kur susprogsta
Numesta.

Lakios kregždės suka ratą,
Neria drąsiai pro granatą:
Čia ne ta
Granata,
Kur susprogsta
Numesta.

Šypsosi dangaus mėlynė,
Saugo taiką mums Tėvynė:
Ne, nebus
Numesta
Čia fašistų
Granata!

PRIE TURISTŲ LAUZO

Grigo Ratai atvažiavo
Pagirin su naktele.
Palapinės šalia klevo
Snaudžia rūko patale.

Vidur miško,
Ant kalnelio
Laužas dega, —
Aš budžiu.
Šlamesį lapelio žalio,
Skruzdėlės žingsnius girdžiu.

Kas čionai su žiburiukais
Slenka į palapines?
Atneša jonvabaliukai
Žvakeles man auksines.

Atpupsi ramus eželis
Prie ugnelės susišilt.
Lapė traukiasi į šalį —
Bijo uodegą nusvilt.

Kas ten ažuolėlyj ūkia?
Žiba akys...
Gal vilkų?
Ne — pažįstu:
— Pelėdžiuke,
Neišgąsdinsi vaikų!

Šlamesį lapelio žalio,
Skruzdėlės žingsnius girdžiu...
Vidur miško,
Ant kalnelio
Laužas dega, —
Aš budžiu.

GERAS VADAS

— Kas čia eina?
Ką čia veda?
Traukitės iš kelio! —
Žengia septintokas Tadas
Ir vaikai darželio.

Ne į mūsų
Eiti žada
Jie žaliu pušynu:
Į darželį lydi Tadas
Vaikučius kaimynų.

Ištygiavo išrikiavo
Jis koloną šaunią:
— Žengte marš! —
Iš gatvės savo
Pulkas iškeliauna.

Mažiukus už rankų veda:
— Dainą, vyrai, dainą!.. —
Žmonės sako:
— Geras vadas,
Darniai pulkas eina!..

MATAS AKROBATAS

— Pažiūrėk, kaip atsistoju —
Ir be rankų,
Ir be kojų:
Niekas taip nesugalvos —
Stoviu pievoj
Ant galvos!..

Giriasi, didžiuojas Matas:
— Aš — kaip cirko akrobatas!..
Kam man mokslų didelių —
Cirke dirbti aš galiu!..

Atvažiavo „Kolorado“,
Ir nebuvo klasėj Mato:
Pas direktorių šio cirko
Kūlversčiu jisai įvirto.
Ritinėjasi aplink:
— Ei, direktoriau, priimk!..

Tas ir klausia mandagiai:
— Kiek gi klasių tu baigei?
— Pabaigiau... visas klases —
Pernai
pabaigiau
šešias!..

Ir direktorius jam taria:
— Gausim akrobatą gerą...
Tik pabaiki ne šešias,
O tikrai visas klases.

SAULUTĖ

Nemato saulės jo akutės,
Miškų,

upelių

ir gėlių.

Todėl vedu aš už rankutės
Per pieveles jį takeliu.

Į saulę rankeles ištiesęs,
Jis skrenda,

bėga tarp žiedų:

— Žiūrėk, koks šiltas takas tiesias,
Tiktai saulutės nerandu...

Aš vėl imu jį už rankutės
Ir priglaudžiu arti arti.

Jis sako:

— Tu man kaip saulutė,
Nes man ir šildai, ir švietil..

AŠ BĖGU, MAMYTE

— Kas man kaip saulytė
Šypsosis ir švies?
Aš bėgu, mamyte,
Artyn prie tavęs.

— Kas man kaip gėlytė
Gražiausia žydės?
Aš bėgu, mamyte,
Prie tavo širdies.

— Kas man kaip žvaigždutė
Auksinė žėruos?
Žvaigždutės — akutės
Mamytės geros.

— Kas man kaip saulytė
Takelį nušvies?
Aš bėgu, mamyte,
Artyn prie tavęs.

VASARUŽĖS SNIEGAS

Žinau mamytės dainą:
— Maža našlaitė bėgo
Parnešt žiemužės šėko,
O vasaružės sniego...

O kur tą baltą sniegą
Ji ras žalioj pievelėj?
Našlaitė bėga bėga...
Vėjeliai plaukus velia.

*

Miegu aš prie langelio.
Pro jį kiekvieną rytą
Saulutė aukso ratą
Į kambarėlį rita.

Už lango klevas šlama,
Aš prabundu iš miego.
Žvelgiu į kelią:
— Mama,
Kiek vasaružės sniego!..

Pažvelk, brangi mamyte,
Baltuoja visas kelias!..
— Ne sniegas ten, dukryte —
Avelės ten, avelės...

Pašoku iš lovutės,
Į lauką greit išbėgu
Ir atnešu ant rankų
Daug vasaružės sniego...

ZVĖRELIŲ NORAI

Šerniukas,
Lapiukas
Ir kiškis žvairys,
Pas medį
Susėdę,
Sau kalbasi tryš.

Pirmasis
Šerniukas suniurna:
— Kriu-kriu!..
Kiek daug gerų norų,
Draugai, aš turiu...

Norėčiau,
Kad rinktų
Vaikai man giles,
O ažuolas linktų
Prie mano knyslės...

Kriu-kriu!..
Kad ir bulvių
Mergaitės prikastų,
Medžiotojai
Namą
Suręstų
Iš rąstų...
Pernykščiuose lapuos
Gulėčiau nutukęs...

— Na, ką jis čia plepa! —
Sušuko lapiukas.
— Klausykite, vyrai,
Klausykite, broliai!..
Aplink visą girią
Iškasčiau aš olą:
Skalikai įbėgtų,
Tamsoj pasiklystų,
Nors kauktų ir rėktų,
Atgal neišlįstų...

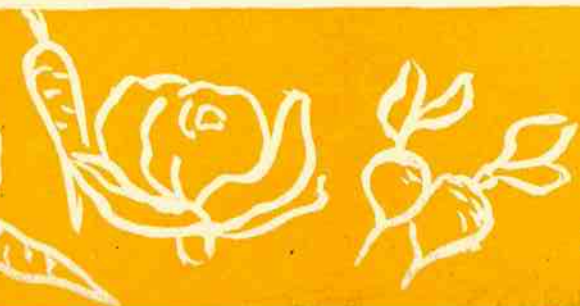

Oloj būtų šimtas
Riebiausių gaidžių.
Gulėčiau, pakrimtęs
Kulšelių saldžių...
Tai bent mano norai!..
Kiškeli, ar ne?!

— Geri,
Bet prašau
Išklausyti mane:
Aš mažas, bet norų
Turiu didelių...
Draugai, aš nenoriu
Namų ir olų:
Norėčiau,
Kad želtų
Kopūstai ant sniego,
Kad šunys
Nekeltų
Iš saldžiojo miego...

Kad šautuvas šautų
Pilkuosius vilkus
Ir kulkos nukautų
Piktus skalikus...
Norėčiau aš, vyrai,
Ir morkų daugiau!.. —

Staiga vidur girios
Skalikai — au-au!..
Į tankmę žvėreliai
Šuoliavo straksėjo,
O norai — noreliai
Vistiems išdulkėjo.

LAUKIA KAROSĖLIŲ

Traukia brigada tinklus,
Daug žuvų prigaudys.
Raitos ungurys vinklus,
Pliaukši gelsvos raudės...

Dideli tinklų sparnai
Tiesiasi ant smėlio.
Ir vaikai,
Ir katinai
Laukia karosėlių.

Aš grūmoju piršteliu
Pulkui katinėlių:
— Bėkit gaudyti pelių,
O ne karosėlių!..

BĖRIUKAS

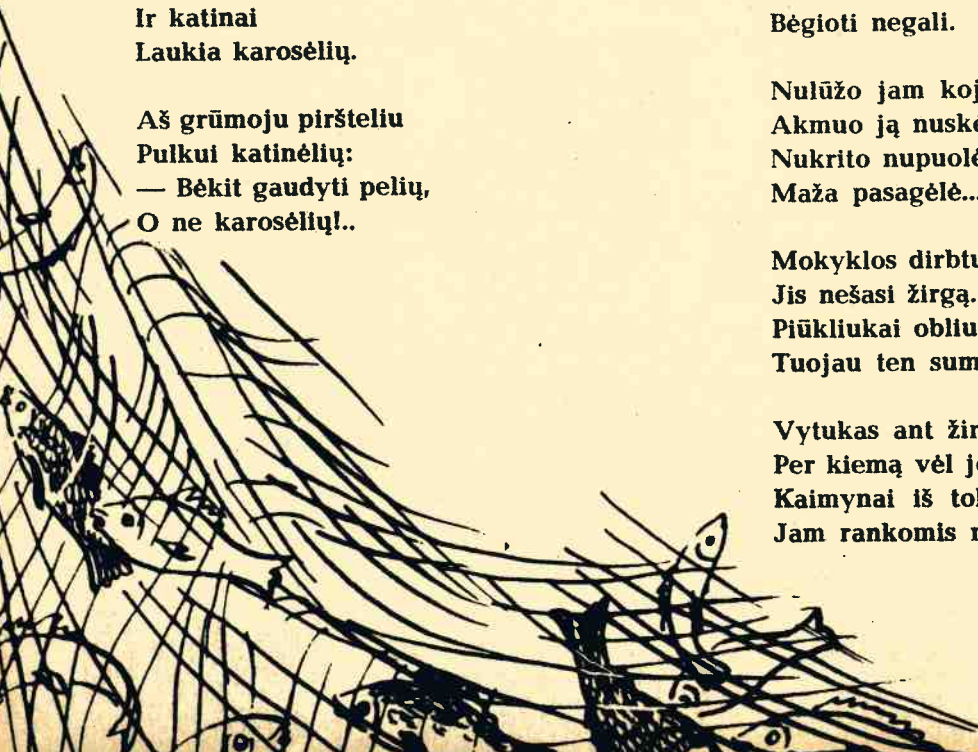
Dejuoja Bėriukas:
— Oi, koją, oi, koją... —
Ir mažas Vytukas
Žirgelio vaitoja:

— Kuo josiu,
Važiuosiu
Rytoj į darželį?
Arkliukas
Bėriukas
Bėgioti negali.

Nulūžo jam koja,
Akmuo ją nuskėlė,
Nukrito nupuolė
Maža pasagėlė...

Mokyklos dirbtuvėn
Jis nešasi žirgą.
Piūkliukai obliukai
Tuojau ten sumirga.

Vytukas ant žirgo
Per kiemą vėl joja,
Kaimynai iš tolo
Jam rankomis moja.

VIŠČIUKŲ MAMA

Tarsi šilko kamuoliukai —
Žvalūs, vikrūs ir greiti —
Cip — cip — cipl..
Gelsvi viščiukai,
Iš peryklos parvežti.

Juos paleido į vištidę,
Į gardelį už sietų.
Senės vištos, vos išvydo,
Karksi tuoj balsu piktu.

Pasipūtus Kanapėtė
Kudakuoja pykdama:
— Ei, mašinos išperėti,
Kur jūs tėtė?
Kur mama?!

— Štiš, kuoduotės!..
Štiš iš kelio! —
Sušukau bebėgdama.
Aš pabersiu jiems kruopelių,
Aš pabūsiu jų mama!

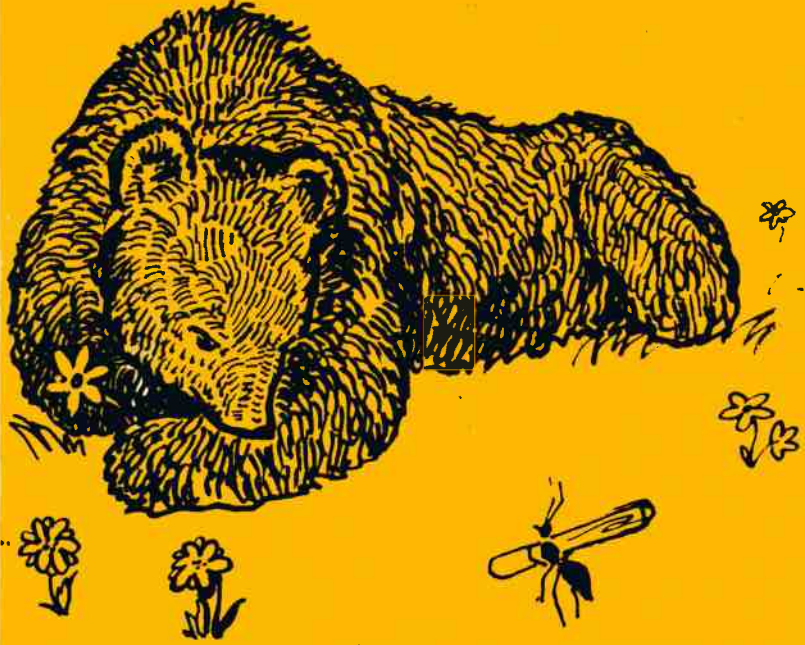

PONAIČIUKAS

Guli lovoje
Kačiukas
Po šiltu patalėliu.
Storas
Tartum ponaičiukas —
Kniaukia:
— Mama, duok pelių!..

— Miau!..
Atnešk man pieno baltol..
Murl..
Apauki batukus!..
Greit aprenk
Kelnaitėm, paltul..
Noriu žaist —
Pakviesk vaikus!..

Tupinėja
Sesės, broliai,
Bėga šen ir ten
Mama.
Ir stalga...
Pelė įpuolė
Į lovelę
Cypdama...
Strakt kačiukui
Ji ant sprando
Ir... įkando.

DIDŽIAUSIAS
TINGINYS

Juoda
Mažytė
Skruzdėlytė
Su eglės spygliuku žaliu
Keliavo miško takeliu.

Pavėsy
Meškinas gulėjo
Ir skruzdėlytę
Pastebėjo.

— Sakyk, neužauga juodoji!
Kur tu skubi,
Kur tu rėplioji?

— Naujus namus
Statyt skubu.
Manęs dar laukia
Daug darbų...

— Geriau prisėstum
Sau prie tako... —
Rudasis meškinas
Jai sako:

— Patinginiautum,
Pagulėtum —
Kaip aš —
Iš karto pastorėtum:

Matai —
Nedirbu,
O esu
Žvėris
Didžiausias
Iš visų!..

Jam tarė
Skruzdėlė drąsi:
— Didžiausias...

tinginys esil

KAIP KATINĖLIS SKRAIDĖ

Rainiukas —
Mažas katinėlis —
Į medį
Pirmą kartą
Lipo.
Jis vargo,
Raitė uodegėlę,
Kojytės kreivos
Pynės, krypo.

Įkopęs ažuolan,
Aukštai,
Sušuko:
— Mama,
Ar matai?!
Pradėsiu aš
Kaip voverytė
Miškų viršūnėmis
Skraidyti.

Pažvelk — skrendu
Viršum miškų!.. —
Budinktl!..
Ir krito
Nuo šakų.

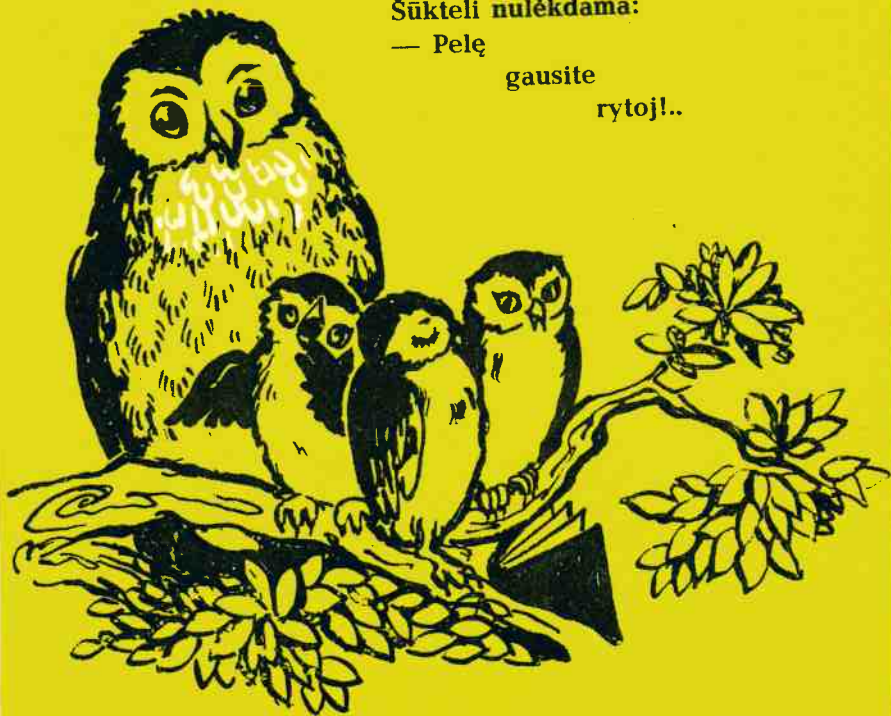
TUOJ IR RYTOJ

Trys vaikiukai
Pelėdžiukai
Ant šakos susėdo.
Juos visokių
Mokslų moko
Motina pelėda.

— Parašykite
Ant lapo
A ir B, vaikeliai...
— Ū, mamyte,
Skauda snapą!..
— Man nagelį
Gelį!..
— Nerašykim
Raidžių tuoj —
Parašysime
Rytoj!..

— Tai skaitykime, — pasakė
Motina pilkoji.
— Man, mamyte,
Skauda akį!..
— Man, mamyte,
Koją!..
— Neskaitykim,
Mama, tuoj...
Paskaitysime
Rytoj...

Atnešė pelėda
Pelę,
Atsisėdo
Į pušelę.
Pelėdžiokai
Net pašoko:
— Duok, mamyte,
Pelę tuoj!..
Bet dabar pilka mama
Šūkteli nulėkdama:
— Pelę
gausite
rytoj!..

METŲ PASAKA

Pavasaris — broliukas,
Paukšteliai jo draugai,
Ir pumpurėlis trūkęs
Jiems šypsosi smagiai.

Sesutė vasarėlė
Gėlyčių suknele.
Laukai, miškai ir gėlės
Dainuoja — tra-lia-lia!..

Ant rudenio kepurės
Geltoni riešutai,
Ir obuoliukas žiūri,
Užlipęs ten aukštai.

Žiemužė su rogutėm
Ir ledo žvakute,
Su pirštinėm baltutėm
Ir ledine skraiste.

ŽALI BATUKAI

Žali pavasario batukai
Su žibuoklėlių sagute.
Pas mus atbėgo kaip kiškiukas
Pavasarielis ristute.

Atbėgo greitai per palaukę,
Per žalią girią, arimus.
Auksiniais upeliukais plaukė
Tiesiog, tiesiog, tiesiog į mus.

Įkėlė inkilus į klevą,
Varnėnus pakvietė namo,
Suribuliavo sužaliavo
Plačiuos laukeliuose želmuo.

Tolyn vis bėga kaip kiškiukas
Pavasarielis ristute...
O jo žali žali batukai
Su žibuoklėlių sagute.

LIETUČIUI LYJANT

Jau sutirpo ledo tiltas,
Pa-pa-pa... lietutis šiltas.
Paupy pabudo gėlės.

Pagirėly ne pusnynai,
Tai ēriukai šimetiniai —
Opa-pa! lig saulužėlės.

Dirvoje iš traktoriuko
Dūmų kamuoliai parūko,
Tekinas sėjon jis skuba.

Linksmas lašas krinta, šnara,
Pumpurėliai lašą geria,
Medžiams audžia naują rūbą...

Pamiškėj geneliai kala,
Braidžioja vaikai po balą.
Prausia srovės žalią taką.

Ir pavasaris, ir gėlės
Po šaltos žiemužės kėlės...
Sidabru upeliai teka.

PRIE VARNĖNŲ INKILĖLIO

Aš įkėliau inkilėlį
Ant šakos, ant šakos.
Tuoį atlėks linksmi varnėnai,
Padėkos, padėkos.

Aš mažutį inkilėlį
Nudažiau, nudažiau:
Taip varnėnų šelmynėlei
Bus gražiau, bus gražiau.

Iš šiaudų gūžtelę mažą
Padariau, padariau.
Taip varnėnui — mano svečiui—
Bus geriau, bus geriau.

Ir šiltų pūkelių saują
Įkračiau, įkračiau:
Taip mažučiams varnėniukams
Bus šilčiau, bus šilčiau.

Prie varnėnų inkilėlio
Aš dairaus, aš dairaus:
Jo vėjellai nė audružės
Nesugriaus, nesugriaus.

PILIAKALNĖLIS PRIE NERIES

Kur aš nueisiu, nukeliausiu,
Mane kaip pasaka kerės
Kalnelis
Su klevu
Pakriaušėj,
Piliakalnėlis prie Neries.

Tenai per žiemą,
Vasarėlę
Bangelės laimė man šnarės,
Kur rasiu kitą —
Tokį mielą
Piliakalnėlį prie Neries?!

VAIVORYKŠTĖ EŽERĄ SEMIA

Toli toli perkūnas trankės,
O aš upeliuose braidžiau.
Staiga vaivorykštę kaip lanką
Melsvoj padangėj pamačiau.

Pakilusi aukštai virš žemės,
Nulinkus ežero kraštan...
Tur būt, kad vandenį ji semia
Iš vieno ežero kitan...

ZEMUOGYTĖ

Buvo daug baltų žiedelių,
Tartum sniego —
Ligi kelių...

Bridomėjom
Ir žiūrėjom,
Kaip saulutė
Liepė vėjam:
— Nuraškykit
Žiedelius
Ir barstykit,
Kur paklius...

Augo sirpo žemuogytė,
Vos iš samanų matyti.
Kai nubėgome
Į girią —
Kas tik valgo,
Tas ją giria:
— Žemuogyte,
Tu girdi?
Kaip medutis
Tu saldi!..

Lekiu pas tėtį ir pas mamą,
Lekiu ir šūkaju visiems:
— Vaivorykštė! Ar matot?!
Semial..
Tuoj visą ežerą išsems!..

Man sako tėtis ir mamytė:
— Prieš saulę spalvinas lašai:
Gali vaivorykštę mažytę
Upely žybtelt ir patsai.

Ėmiau upelį rykšte tvoti,
Saulutė spalvino lašus:
— Vaivorykšte, skubėk spalvoti
Pakalnių upelius visus!

VASAROS MUZIKANTAI

— Žiogeli,
Treptelk kojele
Ir supkis smilgele žalia.
Įtempk visas visas stygas
Ir šok,
Ir grok
Dainas smagias.
Ir aš čionai,
Ir aš — kur tu —
Žalioj pievelėje
Kartu.

— Lakštute,
Virpink kankleles,
Kankliuok linksmašias daineles.
Paplak-paplak!..
Kinkyk-kinkyk!..
Šimtu stygelių
Grok išsyk.
Ir aš čionai,
Ir aš — kur tu —
Žalioj pievelėje
Kartu.

Žiogelis
Supas smilgele
Ir groja smuiku —
Tra-lia-lia..
Lakštutė
Taiso kankleles,
Kankliuos ji savo daineles.
O aš
Po pušele žalia
Abiem pritarsiu
Dūdele.

GRĖBĖJĖLĖ

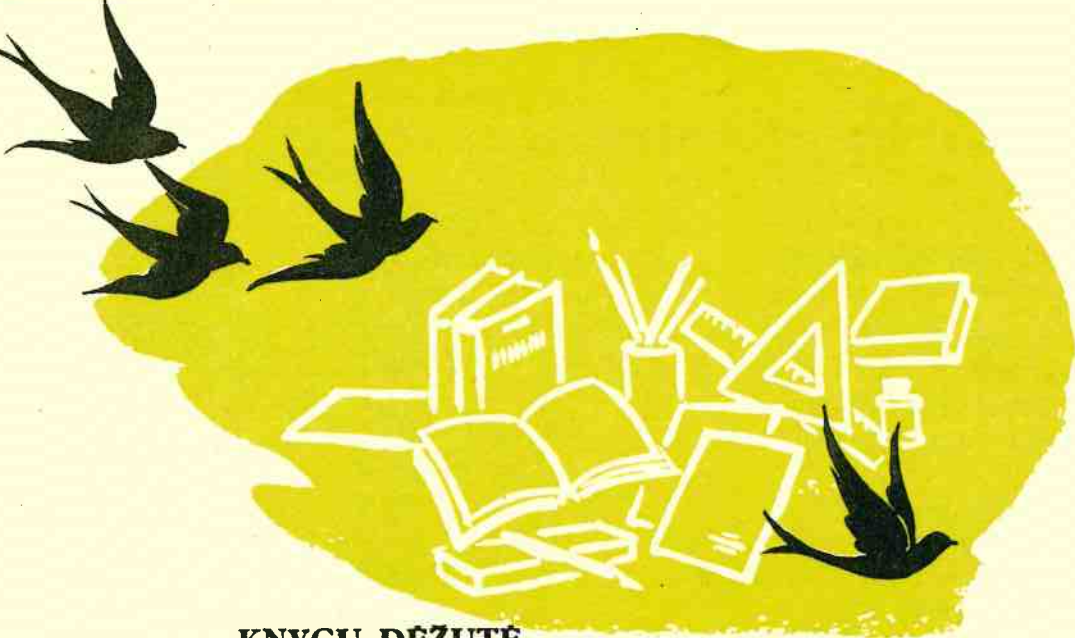
Man grėblelis išrašytas —
Brolužėlio dovana.
— Labas rytas! Labas rytas! —
Pievos sveikina mane.

Aš mažoji grėbėjėlė
Su klevelio grėbliuku,
Greit skrendu kaip plaštakėlė
Pievų žydinčiu taku.

— Sveikas gyvas, mielas tėtį!
Tai pripiovėt pradalgįų!
Aš atbėgau jums padėti,
Daug darbelio čia regiu.

Man grėblelis išrašytas —
Brolužėlio dovana.
— Labas rytas! Labas rytas! —
Pievos sveikina mane.

KNYGŲ DEŽUTĖ

Margais genellais išrašytą
Dežutę rankoje nešu.
Padovanojo ją mamytė,
Nes aš pirmokė jau esu.

Dėžutėj kuždas vadovėliai,
Pieštukai turi namukus.
Aš kaip kregždutė skrajūnėlė
Skubu takeliais per laukus.

PENKETUKĄ AŠ GAVAU

Šiandien linksmas dainavau:
Penketuką aš gavau.
— Sveikas gyvas, penketuk,
Visados man draugas būk!

Skaičiavau aš daug geriau
Ir klaidų nebedariau.
— Sveikas gyvas, penketuk,
Vėl atbėki, neužtruk!

KREGŽDUČIŲ TELEFONAS

Pakely vielutės plonos
Ant stulpų.
Dzin! — kregždžių telefonas —
Tū-tū-tū!..

Skambina mažytis Vytas
Pasvalin:
— Ei, mamytė! Labas rytas! —
Dzin-dzin-dzin!..

Pabaigiau gerai mokyklą —
Dzin-dzin-dzin!..
Ryt važiuoju į stovyklą
Pajūrin.

Neša žinią vielos plonos
Vis tolyn,
Skamba skamba telefonas —
Dzin-dzin-dzin!..

AŠ PATS

— Nevesk, mamyte,
Už rankutės...
Jau palydėjai...
Jau gana.
Aš pats nueisiu,
Pats, mamute,
Nors tu sakai:
— Pirma diena...

Man sąsiuvinį
Ir knygele,
Pieštuką
Dovanojai tu.
Mokyklon pats surasiu kelią,
Nubėgsiu
Su draugais kartu.

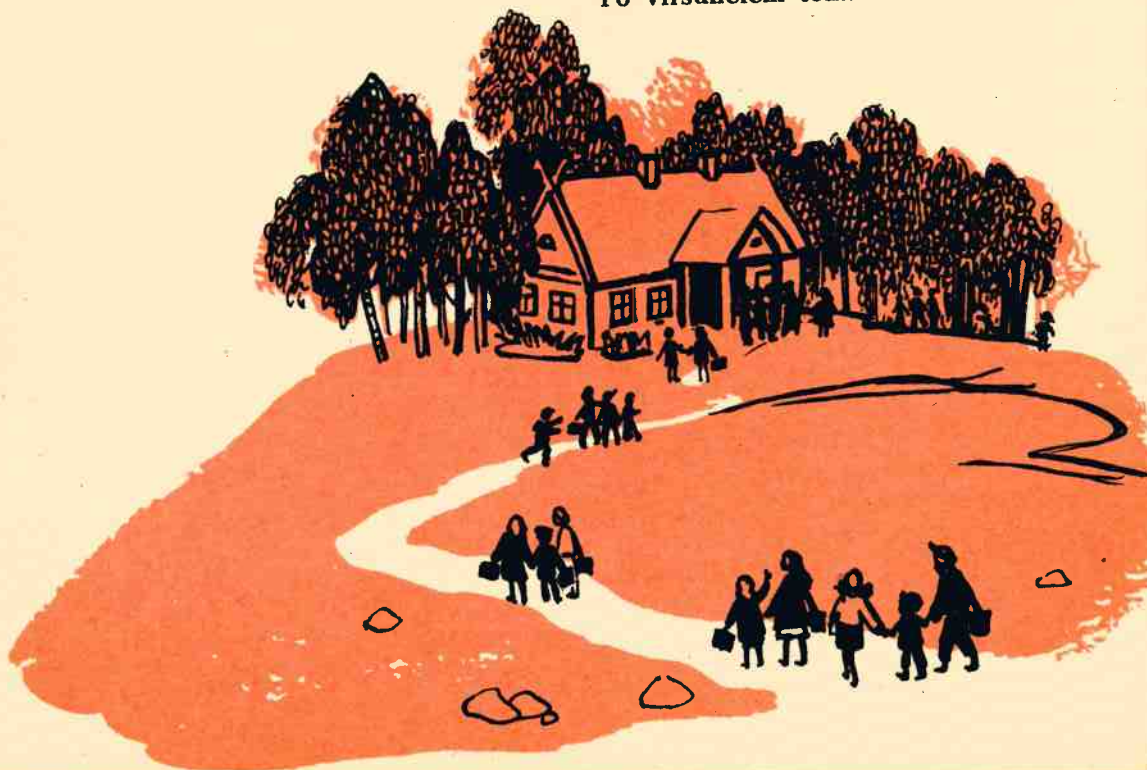
MOKYKLOS NAMAS

Žali berželiai šlama
Viršūnėm supintom.
Gražus mokyklos namas
Po viršūnėlėm tom.

Žiogrelis gale stogo
Su vėjo gaidžiuku.
Daug obelių išsprogo
Sodely prie takų.

Baltieji inkiliukai
Berželiuose žaliuos,
Į saulę atsisukę,
Traliuos, traliuos, traliuos...

Žali berželiai šlama
Viršūnėm supintom.
Gražus mokyklos namas
Po viršūnėlėm tom.

DĖDĖ DERLIUS

Rudenėlis barstos auksu,
O šalnutė — perlais.
Prie šviesaus namelio laukiau
Gero dėdės Derliaus.

Jis ateina! Ant kepurės
Riešutai ir gilės.
Rankoj dėdė krautę turi,
Didelę ir gilia.

Nešas Derlius lyg aruodą
Maišą šimtapūrį
Ir į daržą, ir į sodą
Meiliai pasižiūri.

Žengia Derlius, riečia ūsą
Su šalnutės perlais.
Ir visi tėvynėj mūsų
Laukia dėdės Derliaus.

SODAS TRIUKŠMAUJA

— Gelbėkit! Gelbėkit! —

Obelys šaukia.
Kriaušės dejuoja:

— Oi, kaip sunkul..
Vaisiai raudoni,
Vaisiai geltoni
Svyra ir byra
Mums nuo šakų.

— Derliau dėdule,
Mielas kaimyne,
Kam ant šakelių
Mus palikal?!
Jei pramiegosi,
Greit nenuskynęs,
Ką pasakys tau
Žiemą vaikai?!

— Ša jūs, rėksneliai,
Raudonšonačiai!
Matot — atbėgam
Net ristute:
Šimtas berniukų,
Šimtas mergaičių,
Kopėčių šimtas!..
Aš su kraite.

— Skinkite
Rinkite
Obuolius, kriaušes!
Šiuokštu, nelaužykite
Medžių šakų!
Aš va nupynęs
Krautę didžiausią,
Kriaušes
Saldžiausias
Žiemai renku.

MIŠKO GUDRUOLIAI

Kas pakibo ant lazdyno,
Ant šakelių, ant aukštų?
Dėdė Derlius pakabino
Šimtą saujų riešutų.

Uogienojus kas apkarstė
Karoliukų pynele?
Dėdė Derlius ten pribarstė
Uogų saują didžiule.

Kas pritupdė raudonviršių
Samanėlių pataluos?
Dėdė grybų nepamiršo —
Ėjo ir pasėjo juos.

Riešutai žaliom kepurėm
Užsimovė lig ausų:
— Pasislėpt gerai mes turim
Nuo vaikučių, nuo visų.

Spanguolytė raudonoji
Nucipeno į balas
Ir galvojo ilgakojė,
Kad jos niekas nesuras.

Baravykai ir ruduokės
Šmukšt į samanas slapčia
Ir linksmai kvatojo, juokės:
— Koks gudruolis ras mus čia?

Kaip ten buvo, kaip nebuvo —
Derlius sukvietė vaikus:
Jie ištraukė iš slėptuvių
Uogas ir baravykus.

Riešutėliai — guru-guru...
Ėmė juos vaikai rašyt
Ir priraškė šimtą pūrų:
— Ačiū, ačiū tau, dėdyt!

SNIEGO KAMUOLIUKAS

Kiškis piškis kraipo ausį
Ant pusnyno.
— Šoksiu šuolį kuo didžiausią
Lig beržyno.

Juokias saulė, juokias miškas,
Juokias rytas...
Į pakalnę kiškis piškis
Ritas, ritas...

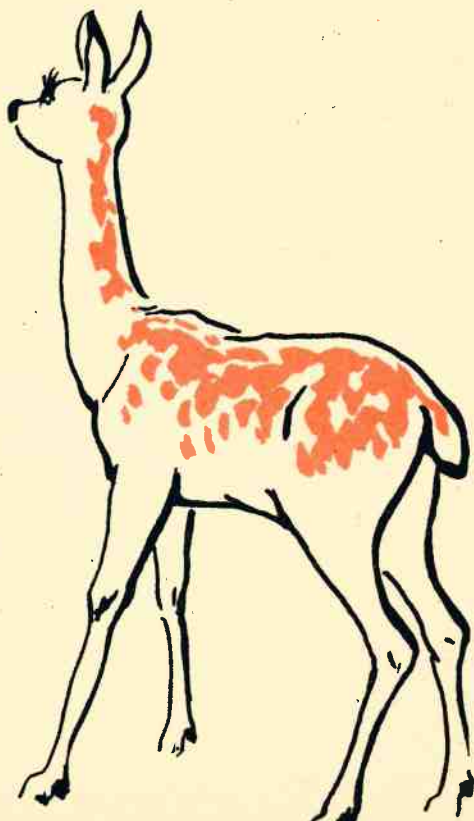
Žybsi snaigės, vėjas sukas,
Švilpia kaukia...
Ritas sniego kamuoliukas
Per palaukę.

ŽIEMOS PIRKELĖ

Rikiuojasi pušelės
Palaukėj ties giria,
O jų šakelės žalios
Su sniego kepure.

Po tom žaliom šakutėm
Stirnaitė atkeliaus,
Maža maža pirkutė
Čia žvėrelius priglaus.

Rikiuojasi pušelės
Palaukėj ties giria.
Šilta šilta pirkelė
Po sniego kepure.

AŠ IR ŽVIRBLIUKAS

Aš turiu kailiukų palatą,
Nupirktą tėtuko.
— Ei, žvirbliuk, ar tau nešalta
Žiemą be paltuko?

Aš dėviu kepurę žalia —
Dovaną mamytės.
— Ei, žvirbliuk, ar tau nešalta
Per speigus ausytės?

Kraipo žvirblis uodegėlę,
Kaip šluotelę miklą:
— Ei, broleli, seserėle,
Man įrenk lesyklą.

Aš be batų, be kepurės,
Be kailiukų palto,
Bet skraidysiu nepašiures,
Ir nebus man šalta.

MIEGA DUONA

Sniego žėrintį pusyną
Tėtis patalu vadina.
— Šaltas patalas, tėveli,
Kas po juo miegoti gali?

— Aišku, ne vaikučiai miega:
Kiškiai kasasi į sniegą,
Ir kurapkos, ir net lapės
Po pusnyu baltu slepiasi.

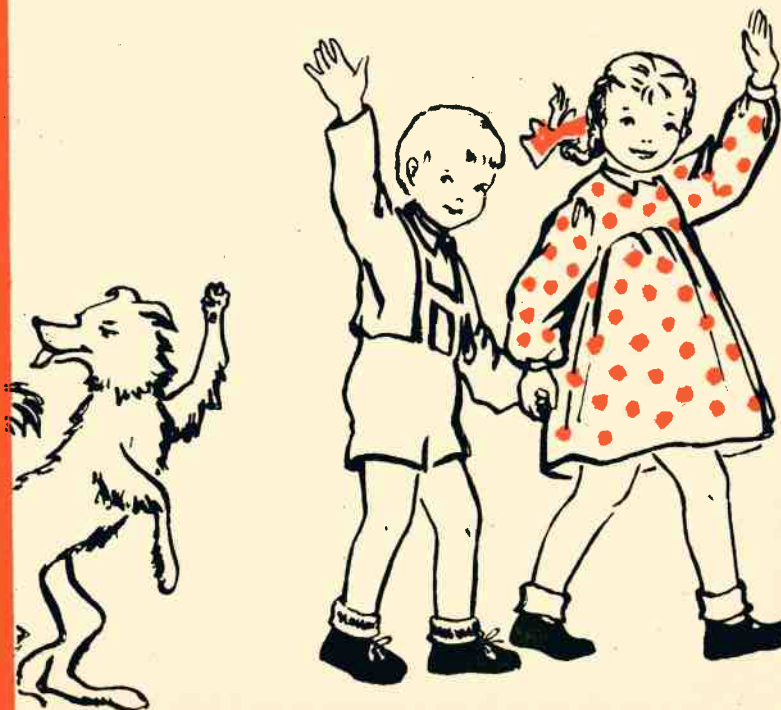
Po tuo patalu neplonu, —
Tėtis sako, —
Miega duona.

Sidabrinuos pataluos
Ją žiemužė sups, liūluos.

T U R I N Y S

Bijūnėlis žalias	3	Ponaičiukas	22
Debesėlių tiltas	4	Didžiausias tinginys	22
Kur bėgo obelėlė	4	Kalp katinėlis skraidė	23
Genių kalvė	5	Tuoj ir rytoj	23
Nematytas baravykas	5	Metų pasaka	24
Dainelė apie riešutus	6	Žali batukai	25
Žuvys	7	Lietučiui lyjant	25
Veidrodėlis	7	Prie varnėnų inkilėlio	26
Berželis	8	Piliakalnėlis prie Neries	26
Ralba antelė	9	Valvorykštė ežerą semia	27
Vandens lėlija	9	Žemuogytė	27
Kopų žolytė	9	Vasaros muzikantai	28
Sveikil	10	Grėbėjėlė	29
Tėviškė prie Nemuno	11	Knygų dėžutė	30
Baubas	12	Penketuką aš gavau	30
Granata	12	Kregždučių telefonas	30
Prie turistų laužo	13	Aš pats	31
Geras vadas	14	Mokyklos namas	31
Matas akrobatas	15	Dėdė Derlius	32
Saulutė	16	Sodas triukšmauja	32
Aš bėgu, mamytė	16	Miško gudruoliai	33
Vasaružės sniegas	17	Žiemos pirkelė	34
Žvėrelių norai	18	Sniego kamuoliukas	34
Laukia karosėlių	20	Aš ir žvirbliukas	35
Bėriukas	20	Miega duona	35
Viščiukų mama	21		

Jaunesniojo mokyklinio amžiaus vaikams

А. Матулис, РАДУГА ОЗЕРО ПЬЕТ
На литовском языке

Redaktorius J. Zemaitis
Techn. redaktorius Č. Vyšomirskis
Korektorė V. Ražinskienė

Pasirašyta spaudai 1958.II. Leidinio Nr. 2386.
Tiražas 25.000 egz. Popierius 70×92 1/16 — 1,125
pop. lap. = 4,97 sp. lank.; 4,6 leidyb. lank. Spaudė
Valst. K. Požėlos v. sp. Kaune. Puškino g. Nr. 11.
Uzs. Nr. 3879. Kaina rb 2,30.